

عنوان مقاله:

گردشگری و پایداری زیست محیطی مناطق حفاظت شده

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم مدیریت و حسابداری ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مریم ضیاءآبادی - استادیار دانشکده گردشگری، مجتمع آموزش عالی بم، بم، ایران

ابوالفضل مهری حجت آبادی - دانشجوی کارشناسی مدیریت گردشگری مجتمع آموزش عالی بم، بم، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه گردشگری به دلیل تاثیر بر اقتصاد کشورها، به یکی از مهمترین صنایع جهان تبدیل شده است. با بیشتر شدن فشار زندگی در شهرها، انسانها برای گذران اوقات فراغت در طبیعت تمایل پیدا کردند که این علاقه مندی در قالب انواع گوناگون طبیعت گردی صورت می گیرد. اکوتوریسم یک واقعیت انکار ناپذیر از زندگی مدرن به شمار می آید. به دنبال رشد گردشگری مبتنی بر طبیعت، پارکهای ملی و مناطق حفاظت شده به جاذبه های گردشگری مهم و ابزاری برای توسعه منطقه ای تبدیل شده اند. به گونه ای که مناطق حفاظت شده قابلیت جذب گردشگران بسیاری را دارند. گردشگری مبتنی بر طبیعت مکانیسمی را برای ایجاد مزایای قابل توجه در مناطق حفاظت شده برای دولت ها و جوامع محلی ارائه می دهد و اکوتوریسم به عنوان استفاده پایدار از مناطق حفاظت شده ترویج می شود. این پژوهش به شیوه توصیفی و با استفاده از اسناد کتابخانه ای در راستای ایجاد آگاهی نسبی در مورد رابطه گردشگری با پایداری محیط زیست مناطق حفاظت شده انجام شده است. نتایج حاکی از آن است که ارتباط تنگاتنگی میان گردشگری و پایداری محیط زیست و مناطق حفاظت شده وجود دارد. اکوتوریسم پایدار یک فعالیت برای ایجاد اشتغال، کسب درآمد، بهبود اقتصادی و شناساندن ارزشهای مناطق حفاظت شده بوده و باعث خودکفا شدن مردم جوامع میزبان و همچنین تامین هزینه های حفاظتی و مورد نیاز منطقه حفاظت شده خواهد بود.

کلمات کلیدی:

اکوتوریسم، مناطق حفاظت شده، پایداری، محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1753488>

